

LA GUINEU

La Guineu digué al Bou que el Lleó li havia promès lleialtat i que no li faria traïció, i aconsellà al Bou que s'ofereís al Lleó perquè el mengés, si en tenia necessitat; que llavors el Lleó n'hi sentiria molt grat, i que en gratitud per l'ofertament i pel deute que tenia amb ell, no li faria cap mal.

-I, encara, jo us ajudaré de tal manera que el Lleó no us farà vilania ni tort.

Quan la Guineu va haver posat en ordre totes les coses, va anar davant del Lleó, el Bou i el Corb; i el Corb es presentà al Lleó i li digué que ell sabia que el Lleó tenia fam i li proposà que el mengés. La Guineu va respondre i excusà el Corb dient que ell no tenia carn que escaigués a menjar de rei. Després d'aquestes paraules, la Guineu digué al rei que la mengés, que no tenia altra cosa de menjar per donar-li que a si mateixa, i el Corb digué al Lleó que la carn de la Guineu era malsana de menjar. Llavors el Bou, amb semblants paraules, s'ofereí al Lleó i digué que el mengés, car era gros i gras i tenia bona carn per menjar. Llavors el Lleó matà el Bou i van menjar del Bou el rei, la Guineu i el Corb segons el seu plaer i voluntat.

Llibre de les bèsties; Ramon Llull, dins

De la batalla del lleopard i del Linx; Ed. Proa, Barcelona, 3a edició: març 2016.

EL BOU

La Guineu va anar a cercar el Bou i el Cavall, que havien marxat de la cort del rei, i va trobar el Bou pel camí que se'n tornava a la cort del rei. En una bella plana es van trobar la Guineu i el Bou. Cadascú saludà l'altre molt agradablement, i el Bou contà a la Guineu com li havia anat, això és, que havia vingut ben lliure amb l'home i que l'home l'havia tingut llargament en servitud, i que a la fi l'havia volgut vendre a un carnisser que el volia matar (...).

La Guineu adreçà al Bou aquestes paraules:

-Senyor Bou, vós sou una bèstia semblant a l'ermità, i si voleu, jo us donaré consell pel qual podreu induir el rei, senyor meu i vostre, a bona disposició i d'això que en fareu se'n seguirà molt de bé.

El Bou va prometre la Guineu que faria tot el bé que podria, per tal que el rei i el seu poble estiguessin en bona situació. Llavors la Guineu aconsellà el Bou que anés a viure en una bella praderia que hi havia a prop d'aquell lloc on vivia el rei i els seus barons i que hi mengés i hi reposés, perquè fos bell de veure i fort per bramular.

-Tan aviat com vós, senyor Bou, us sentiu revingut i fort, bramuleu tan fortament com pugueu tres cops al dia i tres cops a la nit; i entretant jo hauré parlat amb el rei de la vostra situació.

El Bou s'avingué al consell de la Guineu, i aquesta se'n tornà a la cort del rei.

Llibre de les bèsties; Ramon Llull, dins

De la batalla del lleopard i del Linx; Ed. Proa, Barcelona, 3a edició: març 2016.